

РЕШЕНИЕ

№ 289

гр. София, 14.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в
публично заседание на 09.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **6645** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 233 от Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК. Делото е образувано по жалба на К. Л. М. с адрес за призоваване [населено място], [улица], ет. 3, офис 6, чрез адвокат Ю. С. срещу Заповед с рег. № 275/14.06.2012 г. на Началник на Сектор „Противодействие на икономическата престъпност” при ОЗ РУП-СДВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „Писмено предупреждение” за срок от 3 месеца.

В жалбата, от съда се иска оспорената заповед да бъде отменена, защото е незаконосъобразна и постановена е при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Твърди се, че не се установява извършване на визираното в акта нарушение, защото един от посочените служители, който не е изготвял ежедневни и седмични планове, не е бил подчинен на М.. По отношение на другия служител, чиито планове не са били утвърдени от оспорващия се сочи, че по време на изготвянето им М. е бил в отпуск поради временна неработоспособност или в платен годишен отпуск. Инвокирани са доводи, че в заповедта липсва дата, място и описание на обстоятелства, при които е било извършено нарушението и че дисциплинарното производство не е започнало със издаването на нарочна заповед. Липсата на мотиви за налагане на наказанието е ограничило възможностите за защита на държавния служител.

В проведеното по делото открито заседание К. М. не се явява лично. Упълномощеният от него адвокат С. поддържа жалбата.

Ответникът по оспорването в лицето на Началник на Сектор „Противодействие на икономическата престъпност” при 03 РУП-СДВР не се явява, не се представлява и не взема становище по жалбата.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че към момента на издаването на оспорената заповед К. Л. М. е държавен служител, категория „В” и е заемал длъжността главен инспектор, началник на 02 група на сектор „Противодействие на икономическата престъпност” при 03 РУП-СДВР.

Видно от докладна записка рег. № 22512/31.05.2012 г. /л. 21/ на Началник на Сектор „Противодействие на икономическата престъпност” при 03 РУП-СДВР до Началника на 03 РУП-СДВР, в следствие на извършена по негова устна заповед проверка е установено, че служителят на Сектор „Противодействие на икономическата престъпност” при 03 РУП-СДВР ОР С. е изготвял планове и отчети през текущата година, повечето от които не са утвърдени от началника на 02 група на сектора. В тази връзка е направено предложение за налагане на дисциплинарно наказание.

Началникът на 03 РУП-СДВР е утвърдил докладната записка със саморъчно поставена резолюция.

На 06.06.2012 г. Началникът на Сектор „Противодействие на икономическата престъпност” при 03 РУП-СДВР е изготвил предложение /л. 19/ до Началника на 03 РУП-СДВР на Началник на 02 група при Сектор „Противодействие на икономическата престъпност” при 03 РУП-СДВР да бъде наложено наказание „писмено предупреждение”. М. е бил запознат с предложението и е посочил, че има възражения.

С резолюция от 07.06.2012 г., поставена саморъчно, Началникът на 03 РУП-СДВР е утвърдил предложението.

В справка рег. № 24542 от 13.06.2012 г. /л. 23/ до Началника на Сектор „Противодействие на икономическата престъпност” при 03 РУП-СДВР оспорващият е дал обяснение по случая, посочвайки, че плановете не са утвърдени, защото по това време той е бил в отпуск по болест или годишен отпуск.

Вземайки предвид събраните в хода на дисциплинарното производство доказателства, дисциплинарно-наказващия орган е направил извод за наличие на фактическите предпоставки за налагане на посоченото наказание спрямо държавния служител К. М., поради което е издал оспорената заповед.

Като доказателство по делото е приета заповед № 572/19.08.2011 г. на Началника на 03 РУП-СДВР.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е съобщена на К. М. лично на 15.06.2012 г., видно от положения върху екземпляр от нея саморъчно написан текст. Жалбата е подадена чрез административния орган на 04.07.2012 г. /вх. № 27140/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като

такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспорената заповед, компетентният административен орган е приел, че са налице материално-правните предпоставки на чл. 227, ал. 1, т. 11 и чл. 226, ал. 1, т. 3 от ППЗМВР, във връзка с чл. 226, ал. 1, т. 2 и чл. 224, ал. 2, т. 1 от ЗМВР, а именно че нарушението се изразява небрежност при изпълнението на служебната дейност.

Съгласно чл. 231 от ППЗМВР, дисциплинарното производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител. То започва с писмена заповед, единствено при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 227, ал. 1, т. 2 - 10 от ЗМВР. В разглеждания случай, такива данни не се били налице, поради което липсата на заповед за образуване на дисциплинарно производство не е нарушение на административно-производствените правила. Началото на проверката е поставено, във връзка с изпълнение на устно разпореждане на Началника на 03 РУП-СДВР, т.е. не налице нарушение по чл. 234 от ППЗМВР.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Съгласно разпоредбата на чл. 228, т. 4 от ЗМВР, наказанията се налагат със заповеди от служители на длъжност „началник на сектор“, приравнените на нея и по-висока - за наказанията по чл. 226, ал. 1, т. 1 – 3. В разглеждания случай е безспорно, че длъжността Началник на Сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ при 03 РУП-СДВР е по-висока от длъжността „началник на група“.

Преценявайки събрания в хода на дисциплинарното производство доказателствен материал, съдът намира изводите, до които е достигнал административния орган за правилни и обосновани. При спазване на прогласения в чл. 9 от АПК, принцип на служебното начало, с протоколно определение от 10.10.2012 г. на оспорвания е указано, че за определени, отразени в жалбата твърдения, не сочи доказателства.

Безспорно е, че със заповед № 572/19.08.2011 г. Началникът на 03 РУП-СДВР е разпоредил всички служители на 03 РУП-СДВР с изключение на ЛРТП, ежедневно и ежеседмично да планират работната седмица и работния ден, като го отразяват в планове, утвърдени от реките им ръководители /т. 1/.

Оспорващият няма възражение по отношение на това, че съставените от неговия подчинен инспектор И. С. не са били утвърдени от него, съгласно посочената заповед, но сочи, че тогава е бил в отпуск. За този факт не са представени доказателства, въпреки изричното указание на съда.

Неоснователен е доводът, че инспектор А. А. не е бил на подчинение на М.. От мотивите на заповедта става ясно, че процесното наказание не е наложено заради неизготвените от А. планове, а заради неутвърдените планове, съставени от инспектор С.. Мотив в подкрепа на този извод е фактът, че с описаното по-горе предложение Началника на Сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ при 03 РУП-СДВР е предложил за наказание, както М., така и А..

Лишено от правна опора е и твърдението, че в заповедта на са посочени мястото и датата на извършване на нарушението. В същата е отразено, че проверката е за спазването на заповед № 572/19.08.2011 г. и обхваща текущата година, т.е. 2012 г. М., като пряк ръководител на И. С. е имал задължението да утвърждава съставените от него планове, съгласно изискванията на посочената заповед.

Неоснователни са твърденията за неспазване на процедурата при провеждането на дисциплинарното производство. Изслушването на държавния служител, съгласно чл.

229, ал. 1 от ЗМВР се извършва от дисциплинарно-наказващия орган. В случая не се спори, че М. изобщо не е бил изслушван. По силата на чл. 237, ал. 4 от ППЗМВР, органът, налагащ наказанието не е длъжен да изслуша служителя, извършил нарушението, ако той е дал писмени обяснения. Както беше посочено, обясненията на оспорващия, обективирани в справка № 24 542 от 13.06.2012 г. са приети от Началника на Сектор „Противодействие на икономическата престъпност” при 03 РУП-СДВР, като по този начин той се освободил от задължението си да го изслуша.

Оспорената заповед е издадена в сроковете по чл. 225, ал. 1 от ЗМВР. Съгласно чл. 237, ал. 1 и ал. 2 от ППЗМВР дисциплинарното нарушение се установява от органа, компетентен да наложи дисциплинарното наказание и за установяване на нарушението дисциплинарно наказващият орган в рамките на дисциплинарното производство може да разпорежи извършване на проверка. В разглеждания случай установяването на нарушението е станало след извършването на проверка, резултатите, от която са обективирани в докладна записка от 31.05.2012 г. От последната дата тече и преклузивния двумесечен срок за налагане на наказанието.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената форма и при съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена

По отношение на направените разноски, предвид изхода на спора на ответника се дължат разноски. Поради факта, че той не е поискал присъждането им, на същият се следва да се присъждат такива.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Л. М. от [населено място] срещу Заповед с рег. № 275/14.06.2012 г. на Началник на Сектор „Противодействие на икономическата престъпност” при 03 РУП-СДВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „Писмено предупреждение” за срок от 3 месеца.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Р. Б..